

SZÉKESFEHÉRVÁRI VASVÁRI PÁL GIMNÁZIUM

PROJEKTNAPLÓ

MAGYAR TÖRTÉNELMI ÉS KULTURÁLIS KINCSEK NYOMÁBAN
HORVÁTORSZÁGBAN, TENGERPARTI LÁTOGATÁSSAL FIUMÉBEN ÉS
ABBÁZIÁBAN

Pályázati azonosító: HAtJ-18-01-0009

A tanév végi kirándulásokat mindig hosszas felkészülés előzi meg. Az idei osztálykirándulás elé pedig különösen izgatottan tekintettünk, mind úti célunk, mind programjaink tekintetében nagyszerű négy napnak ígérkezett.

Utazásunkat **két előkészítő óra** előzte meg **2019. május 15-én és 22-én.**

Május 15-én fakultatív előkészítő órát tartottunk a kirándulás kísérőtanáraival. Ekkor megismertük a Kárpát-medencei magyarság néprajzi és kulturális jellegzetességeit. Térképen megkerestük azokat a településeket ahová megyünk (pl.: Szentlászló, Kórógy, Eszék, Zágráb, Fiume (Rijeka), Abbázia (Opatija), Varasd, Felsőzrinyifalva). Foglalkoztunk a horvátországi magyarság jelenlegi helyzetével és problémáival, megtudtuk, hogy őket is érinti a külföldi elvándorlás.

Május 22-én történelemórán tanárunk, Havranek Mária, elmagyarázta, hogyan kerülnek a szomszédos országokba magyarok. Beszélt a trianoni békeszerződésről, ill. annak következményeiről, a határon túli magyarok helyzetéről és Horvátország történelméről is. Megismertük Magyarország és Horvátország csaknem ezeréves kapcsolatát. Csoportos foglalkozás során felelevenítettük a két ország közös hőseit: a Zrínyieket, Frangepánokat és Erdődyeket. Rengeteg új információval gazdagodhattunk.

A horvátországi osztálykirándulásunkat megelőző osztályfőnöki órán mindkét osztályfőnöke: Havranek Mária és Saláta Józsefné tanárnők elmondták azokat a dolgokat, amelyek fontosak. Elmesélték az előző évek tapasztalatai alapján, hogyan zajlottak a „Határtalanul” programok, mire számíthatunk. Felhívták a figyelmünket a réteges öltözködésre, a kulturált viselkedésre, az energiatartalék mellőzésére és az éjszakai pihenés fontosságára is. Az előkészületek során ajándékot készítettünk és gyűjtöttünk egy kinti magyar iskola számára.

2019. május 29., szerda

Végre elérkezett a várva várt nap és elindultunk. Elsőként magyarul lakta településeken jártunk. Kórógyon és Szentlászlón élénken él még a háború emléke, sok ház falán megfigyelhetőek lövésnyomok, némelyik épület teljesen elpusztult. A magyar lakosság egyre fogy ezen a területen, ezért is fontos az összetartozás érzését táplálni. A falvak református templomait, magyar nyelvű iskoláit látogattuk meg.

A Kopácsi rét természetvédelmi terület élővilágát is felfedezhettük. A fahidakon végigsétálva a pataokban napozó teknősbékákkal találkoztunk, de közelségünk a vérszívó szúnyogoknak sem volt ellenére, a nap végén megannyi szúnyogcsípést számoltunk össze magunkon.

Eszék városáról nekünk, magyaroknak talán kivétel nélkül Zrínyi jut eszünkbe, aki évszázadokkal ezelőtt a híd felégetésével ejtett csorbát a török seregen. Itt kellemes hangulatú sétát tettünk, megtekintettük a főbb nevezetességeket, a város főterét, legnagyobb templomait. A belváros felfedezését követően a Drávában gyönyörködhattunk a parton.

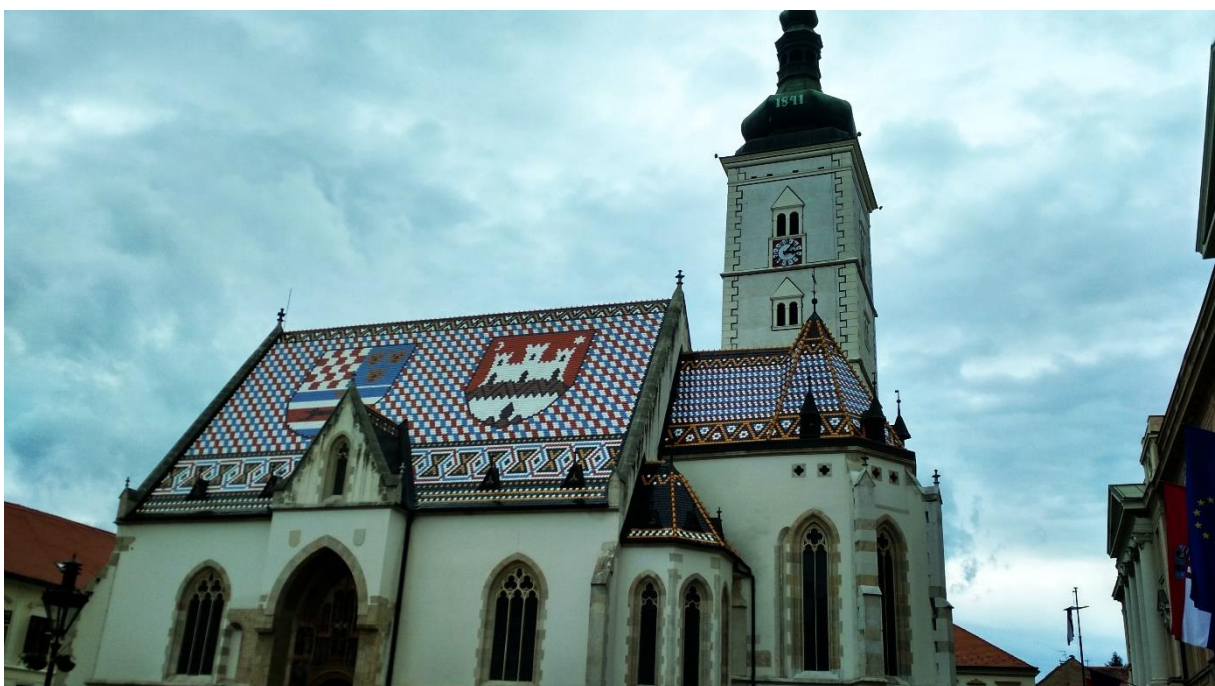
Első éjjelünket Csúzán töltöttük, ahova a tervezettnél korábban meg is érkeztünk, így vacsora után, az este fennmaradó részében közösséget építettünk, beszélgettünk.

2019. május 30., csütörtök

A csúzai reggelünket helyi iskolás gyerekek meglátogatásával indítottuk. Az osztályban második, harmadik és negyedik osztályos tanulókkal találkoztunk. Köölcsönösen bemutatkoztunk egymásnak, meséltünk a városunkról, iskolánkról, vasváris hagyományainkról. Egy helyi lány előadásában meghallgathattunk egy, az összetartozásról szóló dalt, közösen pedig a *Tavaszi szél*-t énekeltük el.

Kellemes reggeli programunkat követően hosszú út, majd a híres-nevezetes Zágráb következett. A horvát fővárosban felfedeztük a Szent László királyunk által 1094-ben alapított székesegyházat. Különös figyelmet fordítottunk a katedrális magyar vonatkozásaira. Gyönyörködtünk a Szent Márk-templom művészi módon elkészített tetőcserepeiben, amelyet a város és az ország címerének mozaikja díszít, majd megállapítottuk, hogy a horvát parlament épülete meg sem közelíti a magyar Országház szépségét. A belvárosban tett sétánkat szuvenírvásárlás követte.

Zágrábban töltöttük tulajdonképpen az egész csütörtöki napunkat, annyi kihagyhatatlan látnivalóval szolgált a főváros. A nap végén azonban még újabb akadályokba ütköztünk, a városból ugyanis meglehetősen nehezen sikerült kijutnunk az autópályára az útlezárások, valamint a sok helyen érvényben lévő magasság-és súlykorlátozások miatt.

Lovranba egészen későn érkeztünk meg, a tenger közelsége azonban mindannyiunkat feltöltött energiával, így a vacsora utáni néhány órában még ébren voltunk.

2019. május 31., péntek

A mai napon végre testközelből is láthattuk a tengerpartot. A szállásunk udvaráról is egyszerűen megközelíthető volt, de napközben többféle módon is megismerhettük. Már a busz ablakából kitekintve is lenyűgöző látvány tárult szemünk elé, a reggeli fények adtak még több különlegességet a hullámzó víznek. Későbbi élményeink csak fokozni tudták ezt a gyönyört.

Elsőként Rijeka városába utaztunk. Hangulatos belvárosi korzóján sétáltunk, fagyiztunk. Kikötőjében az óriási jachtok mellett ismét magyar vonatkozást találtunk, Baross Gábor „vasminiszter” emléktábláján el is helyeztük iskolánk koszorúját. Fiume szépséges, jellegzetes épületeit és a város szimbólumaként emlegetett Óratornyot egyaránt megcsodáltuk.

Opatija mindig fő üdülési hely volt, Magyarországról is sokan érkeztek, érkeznek ide felfrissülni. Tengerpartján sétáltunk, gyönyörködtünk a környezetben, majd természetesen felkerestük az ajándéktárgyakat árusító boltot is, ahol örömmel fogadták, hogy magyarok vagyunk.

Abbázia kikötőjében hajóra szálltunk, az Adriai-tengert átszelve érkeztünk vissza kiindulópontunkra, azaz Lovran városába. Itt áll Feszty Árpád egykori villája, ott is megálltunk néhány percre.

Minden napszak fényeiben láttuk ma a tengert, s mindegyik csodálatos volt. Este egy jó hangulatú parti beszélgetéssel zártuk az utolsó előtti napot.

2019. június 1., szombat

Túlságosan gyorsan érkezett el kirándulásunk utolsó napja. Éppen csak megérkeztünk, már indulhattunk is haza. Horvátországból ez egy csipetnyi volt csupán. Az ország e részének talán legfontosabb látványosságait ugyan láthattuk, de még akad azért felfedezni való legközelebbre is.

Szombatra lényegében már csak a hazautazás maradt, de azért még egy rövid sétát megejtettünk Varasdon. A mintegy kétszáz éven keresztül horvát fővárosként számon tartott városban meglátogattuk a legfőbb nevezetességet, a várat, s a belváros utcáin gyönyörködtünk az ott elhelyezett rengeteg barokk épület szépségében.

Varasd után Felsőzrinyifalván megkoszorúztuk Zrínyi Miklós emlékoszlopát. A legenda szerint a költő-hadvezért itt érte halálos vadkantámadás.

Ezután a letenyei határátkelőhely felé vettük az irányt. A magyar határ átlépése nagyon könnyen, gyorsan sikerült, már délután hazai földekre érkeztünk. Érdekes volt a háromnapos horvát környezet után hirtelen újra a Balatont megpillantani a busz ablakából.

Fantasztikus négy napot tudhatunk magunk mögött, olyan tájakon jártunk, amit korábban sokunk csak a képzeletben látogathatott volna meg. Csodálatos hely Horvátország, sokkal gyönyörűbb, mint azt bárki szavakban ki tudná fejezni. Egészen biztosak vagyunk abban, hogy ez nem az utolsó látogatásunk volt déli szomszédunknál, mert számtalan csodát rejt még az ország, ami mind csak arra vár, hogy felfedezzük.

Értékelő óra (2019. június 4.)

A kirándulást követő kedden minden tanárnak elmeséltük az összes élményünket. Volt, hogy a meséléssel ment el az egész óra. Majd sor került két osztályfőnöki órán az értékelő órákra is. Megbeszéltük a határon túli magyarságáról szerzett tapasztalatainkat. Majd az elkészített és összegyűjtött fényképek segítségével felidéztek a négy napot. Jó volt visszaneézni a kirándulás képeit, aki akarta, az egyes képekhez, helyszínekhez kapcsolódóan elmondhatta élményeit, benyomásait is. Ezt követően megnéztük az utazás képeiből készült kisfilmet. Miután nosztalgiáztunk, az előre kinyomtatott fényképekből posztereket és kiállítást készítettünk, amit az iskola egyik folyosóján meg is nyitottunk, így az összes diák megnézhetette, hogy merre is jártunk. A nap zárásaként megkoszorúztuk az iskolánk névadójának, Vasvári Pálnak a domborművét.

